

Haureballegaard Tingbog, nr. i.6. folio 111.

Thirsdagen d. 4. Juny, Anno 1709.

Birchefogden, Tingskrifuer og efterskrefne Tinghørere, nemblig Jens Pedersen, Knud Nielsen, Rasmus Nielsen og Rasmus Sørensen, alle af Limming. Jens Pedersen, Hans Willumsen af Kolt og Christen Ovesen af Skaad.

Peder Jensen Winther i Aaboegaard paa sin Modersøster Madame Anne Nielsdatter sammesteds hendis Vegne, saavel som sine egne, og ved Hr. Hieronymus Donathen af Jexsen fremstillede 2.de Raadmænd, navn Søren Andersen af Edslef og Michel Søfrensen af Wormslef, som ved Eed med opragte Fingre efter Loven afhiemlede, at de i Dag 8.te Dage til i Dag, saavel som til i Dag 8.te Dage næstkommende hafde indvarslet Peder Jensen Væsten i Aaboe med sin Hustrue Voldborg Pedersdatter her til Tinget? Vidnesbiurd at anhøre, angaaendes deris Beskyldninger og u-bevislig Tale, som de hafe sidst hos ermelte Madame Winthers Søstersøn og tienende Peder Jensen for, alt angaaende et Bæst for ermelte Peder Væsten efter hans Angifuelse skal være død paa Harleholms Mark, med Vidner som af ? kand dependere, og derom kand blifve vurderet og til spurt, saa og for Domb at lide. Endelig wahr Hyrden i Aaboe Mogens Sørensen hid til ? for ermelte Tingdage indvandret, at formelte Kaldsmænd, som de ogsaa afhiemlede for hands Sandhed at vinde og til Spørmaal at svare alt angaaende samme Sag; Hieronymus Donathen, efter for indført Stefnemaal paa sin Faterskes ?? Madame Winther og Peder Jensens Vegne wahr begiærendes, contra Parten maatte paraabes, om hand noget lovlig henimod hafde at protestere, som og skeede, at hand ifald paraabt fremstoed Widnesbiurd, nemblig Hans Sørensen og Niels Jensen, begge af Aaboe og Mogens Sørensen ibm. som Lovens Eed blef forelæst. Imidlertid fremkom for Retten Schy-Peder Hansen Heyde af Aarhus paa for Peder Vestens Vegne og beviste af Citanten, at med Vidnernes Førelse maatte ophøre til i Dag 8.te Dage, hvorimod hand enlovede, at for ermelte Peder Vesten inden dend Tid skulde indfinde sig hos velermelte Mad. Winther og hindis Søster Søn Peder Jensen og giøre dennem Fornøjelse, for hvis hand kand hafve forseet sig imod dennem, og efter skrefen maa ? Formelding loed og ? der paa hvilke, derfor og de indstafnede Vidne.Persohner mødes i Dag 8.te Dage deris Sandhed i denne Sag at udsige, saa som de i Dag derom har af lagt deris Eed i ext.

Thirsdagen d. 11. Juny.

Birchefogden, Tingskrifuer og efterskrefne Tinghørere, nemblig Jens Pedersen, Lund Nielsen, Rasmus Nielsen og Rasmus Sørensen, alle af Limming, Morten Poulsen af Stautrup, Michel Lauridsen og Rasmus Andersen begge af Koldt, Christen Olsen af Skaad.

Sign. Hieronymus Donathen af Jexsen fremkom for Retten paa Madame Anne Nielsdatter udi Aaboegaard, samt hendis Søstersøn Peder Jensen samtlig deris Vegne, og refererede sig til et Kald og Varsel af hiemling i Dag 8.te Dage contre Peder Vesten, boende i Aaboe. Efter dets Formelding, dernæst fremstillede Hieronymus Donathen Vidnes Persohner, navnlig Hans Sørensen her af Aaboe vandt med opragt Fingre efter Loven, at udi Ugger efter Pindehelliget næst afviget wahr hand tillige med Niels Jensen tienende sammesteds efterkommet Peder Jensens Befaling udi fornæfnte Peder Vestens Huus at skulle tilspørge hannem, om hand vilde vedstaae de Ord, som hands Hustrue om Aftenen til fornæfnt. hafde sagt til Peder Jensen, hvorpaa Peder Vesten svarede, hand maatte være tilkiende, hvilket hand gjorde, ellers var det vist noch, at hand hafde schildt hannem ved Hesten, først dog Peder Jensens Dreng, Peder Vestens dend sorte Fylle og giendt hinde ofer en Døy-sig, hvor hun sad en hælft Time, og hand pisket paa hinde fortid hun kom i Land, siden løb hand for

ved dennem paa Strangelsbjerg og giendt dem ud i Døyet, det skulde hand bestaa, huor det skal være. Peder Væstens Veigne, møtte Hr. Peder Hansen Hejde af Aarhus, som tilspurte Vidnet, om hand har seet eller hørt noget af dette, hand har udi Tingbogen her ladet indføre saavel og om hand har hørt, hvad Ord hand skulde tilspørge Peder Væsten om, Vidnet svarede, at hand eÿ viste videre, end som om vorden er, Vidne blev af Peder Hansen videre tilspurt, hos hannem hand tjente, og om hand kand nægte at dend efter derhos omrørte Bæst blev hand derfor af Aaboe March, om det da richt vahr, saa havt et Guds Vejerlig, at ingen Bæst kunde begaa sig paa Vild-march. Vidnet svarede, at hand tiende Anne Nielsdatter i Aaboegaard, og at det vahr Regn dend Dag var vist noch, men dog icke anderledis, end hand og hands Medtiener samme Dag gich og pløyet. Videre viste hand icke. Niels Jensen tienende udi Aabogaard hos ermelte Anna Nielsdatter vandt ved Eed med opragt Fingre efter Loven, at om vunden Tiid vahr hand tillige med form. Hans Koch udi formelte Peder Væstens Huus efter formelte Peder Jensens Befaling, for at tilspørge hannem, om hand vilde vedstaae de Ord, som hands Konne hafde sagt til Peder Jensen om Aftenen tilforn, hvortil Peder Væsten svarede, hand maatte være tilfreds i huilcket hand gjorde, ellers vahr det vist noch, hand hafde schildt hannem ved Hesten, Skaden had hand, og dend beholdt hand, og Peder Jensens Dreng tog Peder Væstens dend sorte Fyllie og jafvet hinde i en Døÿ-sig og pudset paa hinde med en Suøbe, til hun sprang op igien, saa toeg hand dem og giendt dennem Strangelsbjerg, og saa løb hand om, for ved dennem og jou dennem udi Søhlet, det skulde hand bestaae.

Karen Pedersdatter, tienende Anna Nielsdatter i Aaboegaard, og efter at endeel for hende vahr opløst med Formaning til Sandhed at vinde, vandt hun med opragte Fingre ved Eed efter Loven, at udi Uggen efter Pinstehellignæst afviget, kom fornæfnte Peder Væstens Hustrue, nafnlig Voldborg Pedersdatter ind udi Aaboegaard og sagde til Peder Jensen, at hand hafde Synd af, at hand saaledis hafde skildt dennem ved deris Hest, huor til Peder Jensen svarede, gjorde ieg det, da sagde Voldborg Pedersdatter, gjorde I det icke, saa gjorde Eders Dreng det efter Eders Befaling, saa sagde Vidnet til formt. Voldborg Pedersdatter, det skulde hun icke troe, huor paa hun gjorde en stor Eed og svor om Guds Crone Død og Pine, at dersom Peder Jensen icke self hafde gjort det, saa hafde hand bifald hands Dreng at gjøre det, og sagde Voldborg Pedersdatter same Tiid til Vidnet, at dend Gang Hesten var kommen i Søch, kom Jens Høfsens Dreng ridendes med nogle Bæster, og da skulde Peder Jensen hafde sagt til hannem, dersom du før dennem derind, saa skal ieg gjøre ligesaadan ved dem, som ved Peder Væstens, det hafde Tømmer Anne stoed i hindis Port og hørt, og hun bahr sagt mig det, hun ved noch, hvad nun siger, tøches der nogen hand kand forsvare dend Synd enten for Gud eller Mennisker, det hand vilde skille ved Hesten. Vidnet efter Tilspørgelse af Peder Hansen, svarede, at Voldborg Pedersdatter icke hafuer skieldet enten Anne Nielsdatter vilde Peder Jensen anderleedis end som om vordet er. Mogens Sørensen, Hyrde af Aaboe vandt ved Eed efter Loven med opragt fingre, at omvunden Tiid en Dag i Uggen efter Pinstehelligdag næst afviget, om efter Middagsmad saae hand Anne Nielsdatters Dreng i Aaboegaard, nafnlig Niels Andersen giendet formt. Peder Væstens Bæster af deris eene March og Skou, hvor de vahr saaed Rug og Haufer, og giendt dennem offt paa Harlef Holms Fællid, der icke saae nogen af dennem samme Tiid i Søch, og paa Spørsmaal svarede at det regned samme Eftermiddag og blev soen Vejer om Aftenen, men hvad Vejr det var om Natten, vidste hand icke, saa som hand soved. Peder Hansen Hejde gaf til kiende og formodede, at nogen retsindig Dommer i sin Tiid icke paa de førte Vidnesbiurd, som tiener udi Anna Nielsdatters Huus noget skulde kunde reflectere, saa som hand ansaae dennem for villige Vidner Hieronymus Donathen paa sin Principals Vegne var Tingsvidne begiærende.